

Bir Çiçek Bir Çocuk Ve Bir Dünya İçin Susmayın

— ayvegüneş · 18 Şubat 2018

Şimdi üflesem uçup maviliklere konacak ve oradan süzülüp bir yüreğe konacak gibisin. Sahi ne de güzelsin dalında. Sizce de öyle değil mi? 'Çiçekler dalında güzel!' Öyle demişti dedem.

Ben 3 yaşındayım ama biliyorum çiçeklerin kopartılmaması gerektiğini. Çünkü büyümezmüş çiçek dalından koparıldığı an, solarmış.

Bu yüzden çiçeklere kıyamıyorum; ne onlara bakmaya ne de onları koklamaya! Ya incinirlerse diye soramadan da edemiyorum kendime.

Ben 4,5 yaşındayım ama biliyorum 'Çiçekler kopartılınca solarmış.' Çünkü öyle söylemişti annem. Hoyrat eller tutmasın çiçekleri, kopartmasın.

Budur dileğim rabbimden.

'Çiçeksiz dünya annesiz yavruya benzermiş.' annem söylemişti bunu da. O yüzden çok severdi beni annem: Bir çiçekleri, bir de beni... Belki de çiçekleri benden dolayı severdi. Çünkü 'Çiçeğim' diye sever, başımı okşardı. Bugün o en güzel çiçekseverin, annemin, yanına gittim, çok ağlıyordu. Duramadım fazla yanında. Onun gözyaşlarıyla büyüyordum, rengim onun gözyaşlarıyla açılıyor, kokum güzelleşiyor ve yeryüzünün en güzel çiçeğinin huzurunda serpilip geliyordum.

Ben uyuyorum şimdi annemin akşam okuduğu hikaye çok güzeldi. Bu yüzden hiç uyanmak istemiyorum. Bunu ona söyleyemiyorum ama çok ağırlık var üzerimde. En iyisi biraz daha uyuyup sonra uyanmak... Kalkar kalkmaz da kocaman öpüp sarılacağım anneme. Çok uyuduğum için kızmaz belki o zaman bana. Evet böyle yapmalıyım.

Bu hastalığı yendiğim için demiyorum ama çiçekler dünyanın ne güzel canlısı. Hastanede yattığım zamanlarda odamı dolduran, beni gülümseten, o güzel kokularıyla hastanede olduğumu unutturan o güzelim çiçekler olmasa belki de ben olmayacaktım. Evet, çiçekler olmasa ya da biz çocuklar olmasaydık dünya o kadar da güzel bir yer olmayacaktı bana göre. Ama kalbi çiçek görmemiş, daha önce bir çiçeğin büyüdüğüne şahit olmamış biri bunu anlayamaz. Dünya karanlık, çok karanlık bir yer olmalı onun için. Sahi size anlatmadım: Şu an hayatımda daha önce hiç görmediğim hatta hayal bile etmediğim bir çiçek bahçesindeyim. Burada kardeşerimle beraberiz. Daha önce görmediğimiz bir sürü çiçek var burada ve bu çiçeklerin kokularının tarifi yok. Yalnız biliyor musunuz, buradaki çiçekleri kopartınca solmuyor ve kokuları hiç gitmiyor. Keşke herkes görse burayı! Anneme rengârenk bir buket hazırladım. Ne zaman çiçekleri görür bilmiyorum ama onun da buraya gelmesini sabırsızlıkla bekliyorum.

Burada kötü hiçbir şey yok!

Kötü insan hiç yok!

Buraya kalbinde çiçek taşıyan her insan gelebilir.

Biz 'Çiçekmişiz.' o yüzden soru sormadan aldılar içeriye bizleri.

Pencerenizde çiçekler büyütün ve onların solmasına hiç ama hiç izin vermeyin, verdirtmeyin.

Bir çiçek, bir çocuk ve bir dünya için de susmayın.